

Iskustva Anesa Omeraševića iz Brčkog, bivšeg azilanata u Njemačkoj

Piše: Aleksandar Ganilović

Veliki broj mladih iz Bosne i Hercegovine i regiona pokazuje veoma negativan stav prema imigrantima, prvenstveno prema ljudima iz Sirije, iako većina njih nije imala prilike upoznati nekoga i tek na osnovu toga formirati lično mišljenje. Stereotipi i predrasude prema imigrantima pokušavaju se opravdati podržavanjem pojedinih medija koji ljude sa Bliskog istoka doživljaju kao potencijalne ekstremiste. Zbog opšteg straha od nasilnog ekstremizma i radikalizma mladi pronalaze krivca tako što etiketiraju određenu religiju kao izvor problema, a pripadnici te iste religije postaju predmet društvene stigme. Velika nepravda nastaje onog momenta kada se rađa generalizacija, a medijski spin stvori pogodno tlo za to. Međutim, postoje mladi koji su svoj stav prema imigrantima formirali na osnovu ličnog uvjerenja. Jedan od njih je Anes Omerašević, mladi dvadesettrogodišnji Brčak, koji je imao priliku upoznati nekoliko stotina izbjeglica iz Sirije, Avganistana, Iraka, Alžira, Bangladeša i mnogih drugih država sa Bliskog istoka. Naime, Anes je kao tražilac azila boravio u Njemačkoj u periodu od septembra 2015. do marta 2016. godine. Glavni razlozi zbog kojih je odlučio da krene u potragu za boljim životom bili su nezaposlenost i teška socijalno-ekonomska situacija u Bosni i Hercegovini.

Islamofobija, kao globalni problem

Mladi informatičar i novinar Anes Omerašević u ekskluzivnom intervjuu, pred kamerom odgovorio je na ključna pitanja koja se odnose na suočavanje sa problemom stigmatizacije i radikalizacije u Bosni i Hercegovini i regionu, sa posebnim osvrtom na stigmatizaciju imigranata.

Pojedine medije i njihov uticaj na široke mase, ali i nedostatak ličnog obrazovanja i kućnog odgoja Anes navodi kao glavne razloge zbog kojih mladi imaju negativan islamofobičan stav prema imigrantima.

“Uticaj medija je najveći razlog zbog netolerantnih i islamofobičnih stavova prema tim ljudima. Islamofobija je danas jedan globalni problem, koja se javlja u svim dijelovima svijeta, u svim sferama društva, nažalost. Mediji su broj jedan, ali naravno ne možemo samo kriviti medije. Tu ima i do nekog ličnog obrazovanja. Vi ne možete mrziti nešto što ne znate i morate se i sami malo informisati“, smatra Anes.

Tokom devedesetih, u vrijeme oružanih sukoba na Zapadnom Balkanu narodi Bosne i Hercegovine bili su prinuđeni da napuste svoje domove i tako osjete na svojoj koži kako je to biti izbjeglica, u do tada nepoznatoj državi. U sličnoj situaciji se sada nalaze i ljudi sa Bliskog Istoka.

Anes smatra da je glavna sličnost između naših izbjeglica iz BiH i regiona u vrijeme devedesetih i sadašnjih izbjeglica sa Bliskog istoka ta šta nas je spojila ista nesreća i da su ratna dešavanja logičan razlog zbog kojeg ljudi bježe iz svoje matične države. Kada su u pitanju razlike, Omerašević ističe da devedesetih nismo imali islamofobiju kao globalni problem, što je sada uveliko prisutno.

“U vrijeme devedesetih u Njemačkoj, Austriji, ili bilo kojoj drugoj zemlji koja je primala naše izbjeglice niko nije postavljao pitanje koje su vjere ti ljudi. Primili su nas raširenih ruku, gdje god bi dolazili. Nismo imali neke kulturološke razlike, bili smo i mi i oni Evropljani, dijelili istu kulturu, istu tradiciju i brzo smo se uklopili npr. u njemačko društvo. Naši ljudi su tamo brzo naučili jezik, pronašli zaposlenje i mnogi su ostali tamo i do dan danas, kao građani Njemačke i Evropske unije.

Ta razlika se danas vidi u Sirijcima.

Oni osjećaju tu islamofobiju koja dolazi prema njima i zato imaju rezervisan stav prema zemljama i ljudima koji ih primaju, a koji su isto tako rezervisani, te se tu osjeti jaz između onih koji dolaze i onih koji dočekuju”, smatra on.

Iskustva Anesa Omeraševića

Anes takođe otkriva da je tokom svog boravka u azilu u Njemačkoj imao mnogo pozitivnih, ali i negativnih iskustava u svakodnevnoj komunikaciji i druženju sa izbjeglicama sa Bliskog istoka.

“Kada sam došao u Njemačku, prvih mjesec dana proveo sam u jednom izbjegličkom kampu u Duisburgu, gdje sam imao priliku da upoznam ljude iz Sirije, Iraka, Alžira, Avganistana, Bangladeša i iz balkanskih zemalja takođe. Prvi moj utisak je bio pozitivan, jer velika većina tih ljudi je već pričala jedan strani jezik, prvenstveno engleski. Mnogi od njih su se brzo adaptirali, tražili su i knjige još tu u kampu, da uče njemački. Primjetila se ta neka pozitivna promjena i želja za integracijom u novo društvo. Međutim, kao i svugdje bilo je negativnih primjera. Bilo je čak i konflikata. Ljudi su došli iz zemlje, koja je u jednom, za nas nejasnom ratu gdje ima mnogo frakcija i upravo zbog toga imamo ljude koji pripadaju raznim ideologijama i frakcijama. Sjećam se događaja kada je došlo do fizičkog obračuna u kampu između ljudi koji su podržavali različite strane u ratu, koji se dešavao u njihovoj zemji. Uzrok tih negativnih pojava su velike kulturološke razlike. Dosta tih ljudi ne poznaje njemačke zakone, pa neki dođu i u sukob sa zakonom. Pojedini ljudi su došli sa svojim tradicionalnim pravilima. Međutim, oni imaju neke svoje lične zakone koji nisu u skladu sa društvom u koje su došli. Bilo je napada i na žene, koji su opet uzroci kulturoloških razlika i različitih tradicija. To su ta negativna iskustva. Nije ih bilo mnogo i većinom su bila pozitivna iskustva. Sa nekim ljudima se još uvijek čujem i imam njihov kontakt. Poznajem ljude iz Sirije, koji su i danas tamo u Njemačkoj. Neki su se čak i zaposlili. Započeli su novi život. Upoznao sam jednu djevojku iz Alžira, koja je po struci profesor francuskog jezika i koja je takođe našla posao. Moje iskustvo s tim ljudima je generalno pozitivno i bilo mi je drago što sam imao priliku da upoznam ljude iz čitavog svijeta, nažalost ne baš lijepim povodom. Svi smo tu došli tražeći neki bolji život.” ističe on.

Kompletan intervju sa Anesom Omeraševićem pogledajte u video prilogu.

<https://www.youtube.com/watch?v=TIrdeBfdZWQ&feature=youtu.be>

"Autor teksta je nagrađen na konkursu za mlade novinare u okviru projekta

“Borba protiv stigmatizacije kroz osnaživanje i promjenu stavova”.

Projekat je finansijski podržala Evropska komisija kroz Erasmus + program i Komisija za raspodjelu dijela prihoda od igara na sreću.

Sadržaj je isključiva odgovornost autora i ni na koji način ne odražava stavove donatora."

Anes Omerašević

Anes Omerašević